

[Udenrigsministeren.]

synliggøres, at dette skyldes Forhold af varig Art, som ikke forskyder sig i Løbet af kort Tid derefter. Det ærede Medlem og jeg behøver jo ikke at drøfte de Forhold, der paavirker denne Saldo, Kredittens Længde, Indbetalingerne mere eller mindre tilfældige Karakter. Men Spørgsmaalet bliver, om der i et saadant Beløb indgaar noget, som kan antages at faa varig Betydning. Den 1. Januar 1938 var der ogsaa en Gæld for den danske Nationalbank til den tyske Rigsbank, om end den var mindre. Gælden forsvandt imidlertid i Løbet af kort Tid derefter, og Forholdet blev en Tid det omvendte. Regelmæssigt maa man vel nok regne med, at Nationalbanken skylder Rigsbanken Penge ved Aarets Begyndelse, medens Forholdet ændrer sig i de følgende Maaneder, og noget hen paa Sommeren er det ofte omvendt. I dette Tilfælde mener jeg imidlertid, at Beløbet er blevet saa stort, og at der i det indgaar saadanne Elementer, at vi med Rette vil kunne rejse Spørgsmaalet over for Tyskerne om at tage Hensyn dertil.

I Berlin blev dette Spørgsmaal sidste Gang rejst saaledes, at man sagde: Det ser ud til, at der er Grundlag for at tage et vist Hensyn dertil i Fremtiden. Det mødtes med den Betragtning, at Oktober Kvartal jo altid var meget bedre end Januar Kvartal. Det var sandsynligt, at det vilde blive meget vanskeligt at holde Programmet blot nogenlunde for April Maaned, og vi kunde ikke føre afgørende Argumenter i Marken, der viste, at det var et Beløb, hvori der indgik Elementer af varig Karakter. Vi har derfor søgt at skaffe os et Grundlag herfor, idet vi har opnaaet en Redegørelse fra den kyndigste Mand paa dette Omraade, den danske Statskonsulent i Berlin. Han gav os den 24. Januar — altsaa en rum Tid efter, at de paagældende Aftaler var truffet — en Redegørelse, og denne lader formode, at der i Beløbet indgaar nogle Millioner, som vi kan hævde ikke er af tilfældig Karakter, men af varig Karakter. Han har tilføjet, at han ikke var sikker paa Resultatet, og vi har derfor bedt ham om at gennemprøve dette og skaffe os det nødvendige Materiale til de kommende Forhandlinger.

Det, der indgaar af varig Karakter, er en glippende Udnyttelse af visse Kontingenter. Det er jo overordentlig svært at faa Kontingenterne til fuldstændig nøjagtigt at slaa til og faa det hele til at klappe paa Hundreatusind Kroner eller Rigsmark, eller blot paa enkelte Millioner. Her er det saaledes, at der den 1. Januar synes at

have været nogle Kontingenter, som ikke var fuldt udnyttede. Det var dog ikke de store Landbrugskontingenter — de maa praktisk talt siges at have været fuldt udnyttet —, men derimod saadan noget som Frø, hvor Forholdene det Aar havde ligget ugunstigt. Det var endvidere Svinespæk og, hvad der kan synes forbavsende, desuden Fisk, men særegne Forhold maa vel her have gjort sig gældende. Dertil kom forskellige af de mindre Industrikontingenter, som det altid er ret vanskeligt at faa fuldt udnyttet. Vi maa altsaa i Virkeligheden antages at have en Reserve paa nogle Millioner Kroner. Denne kunde ikke siges at være konstateret, dengang Forhandlingerne fandt Sted i de første Dage af Januar, paa en saadan Maade, at vi paa Grundlag deraf kunde kræve, at man skulde se bort fra det Resultat, man kom til ved den efter Aftalerne foretagne Beregning. Man skulde imidlertid tro, at vi, naar vi kommer til de næste Forhandlinger, vil kunne føre saadanne Argumenter i Marken, at det fra tysk Side maa anerkendes, at der kan tages Hensyn dertil for April Kvartals Vedkommende. Jeg tilføjer, at det er min oprigtige Mening, at det vil være gunstigere for dansk Landbrug, om der kan tages Hensyn dertil i April Kvartal, end det vilde have været, om man allerede i Januar Kvartal kunde have gjort det. Kontingenteret ligger jo højt for Januar Kvartal — det højeste Beløb, vi overhovedet er naaet til i de forskellige Kontingenter —, og det ligger paa de samme 88 Mill. Kr., som efter den Plan, det ærede Medlem lægger saa megen Vægt paa, beregnedes i Efteraaret i Kroner. Naar man kan komme til, at det Beløb, der nu er blevet til Virkelighed, ligger et Par Procent lavere, mellem 2 og 3 pCt. lavere end beregnet i Efteraaret, saa er det ved at regne udelukkende med Mark, hvis Værdi i den mellemliggende Tid er steget ikke helt lidt i Forhold til Kronen.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Tyskerne jo har Interesse for de forskellige Varer, som vi afsætter til dem. Dette er der ikke Tvivl om. De kan bare kun betale dem med Varer fra Tyskland og vil endda have i hvert Fald nogle Penge ved Siden af. Spørgsmaalet er, hvor stort et Varekøb vi overhovedet har Mulighed for at tilvejebringe i Tyskland uden derved at skade vor Handel med England. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at vi efter min Mening — saa vidt jeg forstod ham — ikke kunde komme videre med Samhandelen med Tyskland. Dette er en meget